

Szentgotthárd, 1919. január 28. – Budapest, 1990. szeptember 18.

Kisiparoscsaládban született. Szülővárosa cisztercita gimnáziumában érettségizett, majd beiratkozott a Pázmány Péter Tudományegyetemre, ahol állam- és jogtudományi doktori oklevelet szerzett. 1940. januárban lett a Pénzügyi Központ munkatársa, előbb revizor, majd a jogügyi osztályon dolgozott. 1943-ban belépett a Független Kisgazdapártba, kapcsolatba került az ott tevékenykedő illegális kommunista katonatisztekkel, részt vett a katonai vonal tevékenységében. 1944 végén belépett a Magyar Kommunista Pártba, majd az MDP-be.. 1945. januártól a Szikra Lapnyomdában kapott munkát, majd 1945. áprilisban a Politikai Rendészeti Osztály, a Belügyminisztérium Államrendőrség Államvédelmi Osztálya őrnagyi, majd alezredesi rangú munkatársa, 1947. decembertől az Államvédelmi Hatóság alosztályvezetője. 1950. júniusban kinevezték az Igazságügy-minisztérium államtitkárává; 1951. januárban első miniszterhelyettes lett. 1952. november 14. és 1953. február 2. között igazságügyi miniszter volt. 1953. január 16-án letartóztatták, nem elkövetett bűneiért, hanem koncepciók vádak alapján 1953. decemberben 9 év börtönre ítélték. Az 1957-es perújítás során a törvénysértésekben való részvétele miatt nyolc évre ítélték, de büntetését felezve, az addig betöltött időt beszámítva szabadlábra helyezték. Kiszabadulása után az Akadémiai Kiadó Szótárszerkesztőségének a vezetője volt.